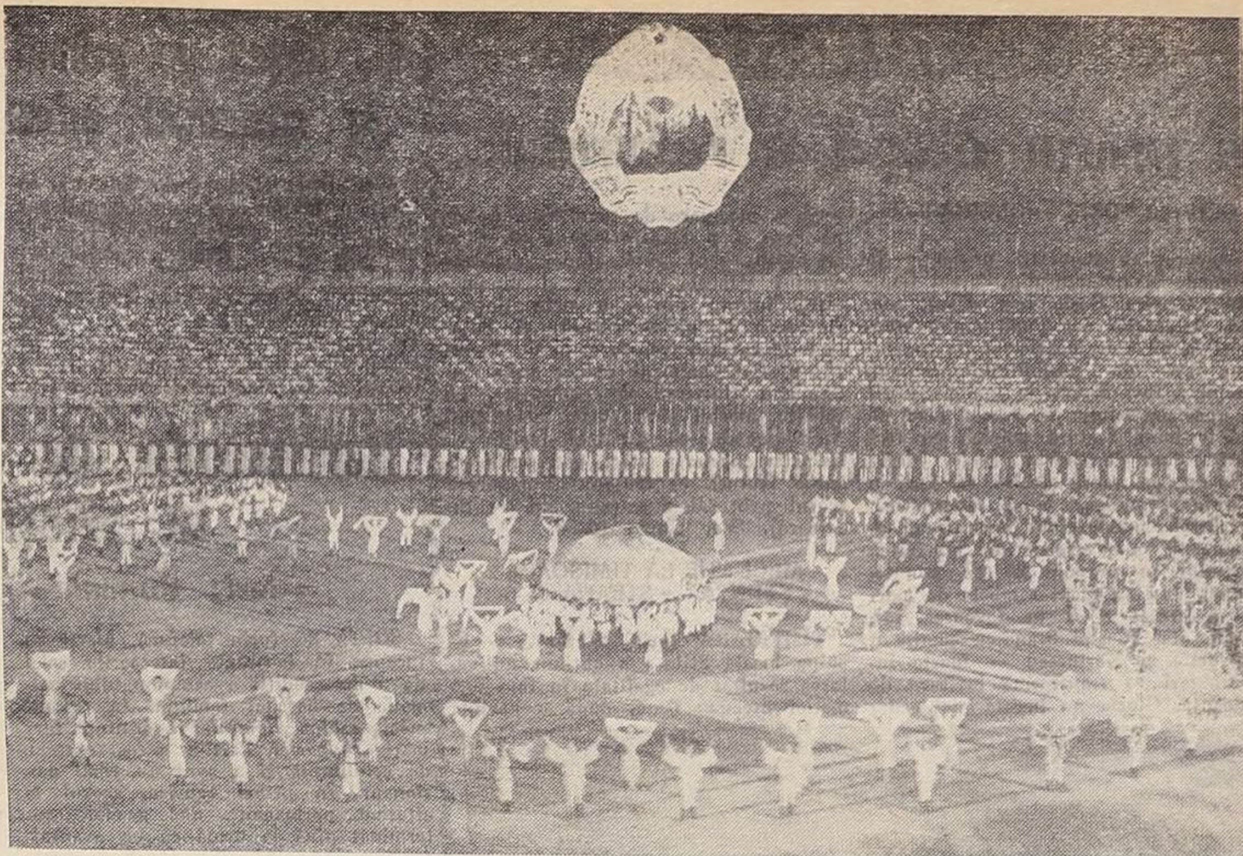

IMAGINI DE LA SPECTACOLUL CULTURAL-SPORTIV

Evoluează copiii, viitorul patriei.

„Elogiul pîinii" și al făuritorilor ei.

ORATORIUL BUCURIEI

Cu toate că au trecut două zile pline, fresca vie a grandiosului spectacol nocturn de pe stadionul Republicii, adevărat oratoriu al bucuriei, mai stăruie în amintirea tuturor.

Cum s-ar putea uita marea și voiniceasca repriză a muncii? Cum s-ar putea uita variațiunile pe tema roții dințate, simbol al marelui angrenaj industrial al țării noastre? Cum s-ar putea uita roata-turbină și apele albastre ale celor „1000 de frumoase"? Cum s-ar putea uita sarabanda lanternelor, purtînd gîndurile spre galaxia Hunedoarei, spre izvorul de lumină al Bicazului, spre oglinzile de argint ale Oneștilor, spre toate celelalte „cetăți de vis și de metal" ale patriei? (Și în vremea asta, replica policromă a mozaicului tribunei coriștilor, animați de dirijori nevăzuți).

Cum s-ar putea uita „Elogiul pîinii" și al făuritorilor ei, sărbătorind prin jocuri ale bucuriei și recunoștinței, sfîrșitul sărăciei milenare? Și poate că niciodată mai mult ca luni seara nu a apărut mai clară explicația aplauzelor care au cinstit „Rapsodia" și „Perinița" pe toate meridianele lumii.

Apoi s-a auzit cuvîntul grav al poetului, scandînd versuri simple: „Și școala este-a tuturor". Să ne aducem aminte: pe mozaic s-a aprins flacăra culturii, iar pe covorul verde, sute de studenți au desenat Ateneul. Să recunoaștem că privind frontonul, coloanele și treptele, gîndurile noastre au alergat spre frontoanele mai mici ale caselor de cultură din întreaga țară, temelia Ateneului cel mare.

Și iar s-au aprins luminile mozaicului, în timp ce alte sute de trupuri se îmbrățișau pentru ca paginile cărții să fie drepte ca filele rotunjite de tipografi, iar compasul — deschis cu exactitate de secunde.

Apoi, după cum vă amintiți, au plecat și studenții, dar în aceeași clipă s-au ivit printre steaguri copiii deceniului al doilea, ai acestui deceniu în care — așa cum cînta poetul — „Cosînzeana-i mai frumoasă / Făt frumos e mai viteaz". O mînă de copil a potrivit ca în povești pietricelele mozaicului, și deodată au apărut munții și brazii taberelor, cerul și marea albastră. Iar ceilalți o mie au început să se joace cu trompetele fanfarei și să le îngîne, cîntînd cu voci subțiri „Cu-cu, cu-cu" și veșnic viul „Melc, melc, codobelc". După aceea copiii s-au transformat în floricele, iar la urmă de tot s-au ivit, rînd pe rînd, iepurașul Riri, cățelușul Patrocle, ursulețul Martinică și motanul cu ghetuțe. Apoi s-a auzit „bis! bis! bis! bis!", dar degeaba, deși nu chiar degeaba, pentru că au venit pionierii, cu mingile lor mari și colorate de luminile soarelui. Și joaca s-a pornit din nou. Și băieții au furat mingile fetelor, ca băieții. Și cînd mingile au ajuns din nou în mîna fetelor, s-au făcut mere, iar la urmă nici n-am știut dacă sîntem pe plajă sau în „Dumbrava minunată".

Abia s-a stins zvonul pionieresc și iată că au apărut fetele, altele, cu frumoasele lor corzi înflorate. Bagheta magică a mozaicului s-a mișcat din nou și, într-o clipită, zăpada imaculată s-a transformat în bluze de borangic, cu broderii de arnici roșu.

Apoi s-a făcut din nou liniște, iar fanfara, după o pauză lungă de vreo trei... secunde, s-a pornit să cînte „Valsul patinatorilor". Atunci au apărut băieții în bluze portocalii, dar, pentru că erau în pantaloni scurți, nu s-au pornit să valseze, ci să ne arate dintr-o mișcare cum se schiază, cum se aruncă greutatea, cum se ridică halterele, cum se înoată bras, cum se boxează, și multe alte cele.

Cînd recitatorul a rostit cu glas tunător că „Acum e rîndul celor ce cutează / Să treacă al recordurilor prag", anunțînd frumoasa și dificila demonstrație de gimnastică, mozaicul a devenit un podium olimpic, iar prin fața ochilor minții a început să se rotească globul pămîntesc, punctat în ambele emisfere cu steagurile nenumăratelor victorii sportive romînești.

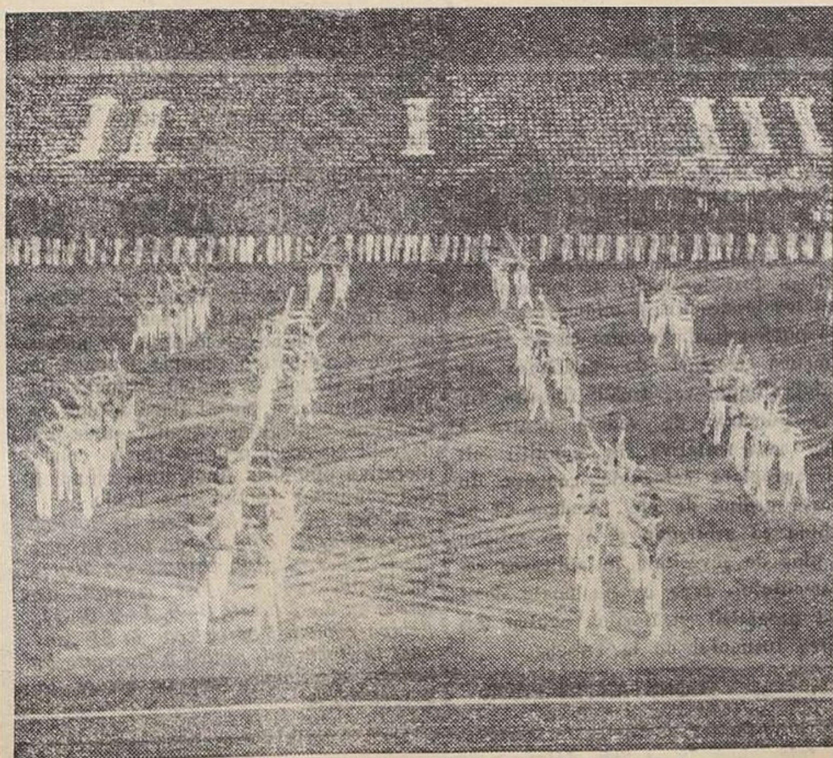
Așteptată cu un interes imens, „repriza sportivilor ostași" a tăiat respirația, datorită perfecțiunii geometrice, dublată de o fantezie grafică ieșită din comun.

Finalul, o adevărată apoteoză, a pecetluit acest minunat oratoriu al bucuriei, închinat celei mai mari sărbători naționale a poporului nostru. Literele de foc SLAVĂ PARTIDULUI străluceau pe fondul de catifea al acestei nopți de neuitat.

Un moment din impresionanta demonstrație de măiestrie a folclorului romînesc.

Repriza elevilor, una din cele mai aplaudate.

Repriza performanței.